התכלת פרק רביעי מנחות מה.

אילים דהיכא אי דהנהו א] דאיל הוא (א) אי דעצרת דתורת כהנים הויה כתיב בהו לעולם דעצרת דתורת כהנים והכי קאמר לא אילים דתורת כהנים מעכבי ליה לאיל דחומש הפקודים ולא איל דחומש הפקודים מעכב להו לאילים דתורת כהנים אלא פרים דאפילו אהדדי לא מעכבי ואילים דהכא ודהכא הוא דלא מעכבי אינהו מעכבי תנא מילי מילי קתני וביום החדש ג] (תקח) פר בן בקר תמים וששה כבשים ואיל תמימים יהיו פר מה ת"ל לפי שנאמר בתורה פרים ומנין שאם לא מצא שנים מביא אחד ת"ל פר ששה כבשים מה ת"ל לפי שכתב בתורה שבעה ומנין שאם לא מצא שבעה יביא ששה ת"ל ששה ומנין שאם לא מצא ששה יביא חמשה יביא ארבעה יביא שלשה יביא שנים ואפילו אחד ת"ל ולכבשים כאשר תשיג ידו ומאחר דכתיב הכי ששה כבשים למה לי דכמה דאפשר להדורי מהדרינן ומנין ג] (לאילים שבת"כ) שמעכבין זה את זה ת"ל יהיו [2]כה אמר ה' אלהים בראשון באחד לחודש תקח פר בן בקר תמים וחטאת את המקדש חטאת עולה היא א"ר יוחנן פרשה זו אליהו עתיד לדורשה רב אשי אמר ד] מילואים הקריבו בימי עזרא כדרך שהקריבו בימי משה תניא נמי הכי רבי יהודה אומר פרשה זו אליהו עתיד לדורשה אמר לו ר' יוסי מלואים הקריבו בימי עזרא כדרך שהקריבו בימי משה אמר לו תנוח דעתך שהנחת דעתי [3]וכל נבלה וטרפה מן העוף ומן הבהמה לא יאכלו הכהנים כהנים הוא דלא יאכלו הא ישראל אכלי א"ר יוחנן פרשה זו אליהו עתיד לדורשה רבינא אמר כהנים איצטריך ליה ס"ד אמינא הואיל ואשתרי מליקה לגבייהו תשתרי נמי נבילה וטרפה קמ"ל [4]וכן תעשה בשבעה בחודש מאיש שוגה ומפתי וכפרתם את הבית (ב) שבעה אמר ר' יוחנן אלו שבעה שבטים שחטאו ה] ואף על פי שאין רובה של קהל (ג) חודש אם חדשו ואמרו חלב מותר מאיש שוגה ומפתי מלמד שאין חייבין אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה אמר רב יהודה אמר רב זכור אותו האיש לטוב וחנינא בן חזקיה שמו שאלמלא הוא נגנז ספר יחזקאל שהיו דבריו סותרין דברי תורה מה עשה העלה ו] שלש מאות גרבי שמן וישב בעלייה ודרשו: א"ר שמעון אם היו להם פרים מרובין [וכו']: ת"ר [5]ואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר תשיג ידו ושמן הין לאיפה א"ר שמעון וכי מדת פרים ואילים אחת היא אלא שאם היו להם פרים מרובין ולא היו נסכים יביאו פר אחד ונסכיו ואל יקריבו כולן בלא נסכים ואם היו להם אילים

רש"י

אילים שנים והקרבתם על הלחם ז' כבשים ז] ואילים שנים ו) והנך דת"כ לאו נינהו הנך דחומש הפקודים ח] כדלקמן: **הויה כתיב בהו.** יהיו עולה (ויקרא כג) וכל הויה עיכובא: **לא**(ו)(ד) ט] **דת"כ.** הבאים בגלל שתי הלחם שנאמר והקרבתם על הלחם: **מעכבי לאיל דחומש הפקודים.** י] הבא בגלל מוסף ולאו ט) אאיל דלחם קאי: וקפריך הש"ס יא] היכא פלגא לתנא הכי גבי אילים מוקמת דאילים יב] מעכבין זה את זה וגבי פרים וכבשים אפילו דהדדי לא מעכבי יג] הנך דחומש הפקודים יד] זה את זה: **מילי מילי.** וכדפרישנא: **וביום החדש.** פסוק הוא ביחזקאל: **פר מה ת"ל.** כלומר טו] הרי כתובה בתור' להביא פר בראש חדש: **לפי שנאמר בתורה.** טז] י) בר"ח כבשים בני שנה שבעה (במדבר כח): **ומנין שמעכבין זה את זה.** אם יש להם פרים שנים או כבשים שבעה דאין יכולין להקריב זה בלא זה: **ת"ל יהיו.** וששת כבשים ואילים כ) תמימים יהיו (יחזקאל מו): **חטאת.** בתמיה. אמאי כתיב וחטאת דמשמע חטאת הא עולה הוו פרים דר"ח כדכתיב (במדבר כח) ובראשי חדשיכם תקריבו עולה וגו': **פרשה זו.** דיחזקאל: **אליהו עתיד לדורשה.** דעד שיבא אליהו ויפרשנה לנו אין אנו יודעים יז] לדורשה: **רב אשי אמר.** אני אפרשנה מילואים הקריבו יח] והך נבואה דיחזקאל על בית שני נתנבאה שהקריבו מילואים וכי היכי יט] דהקריבו מילואים כ] דמשה בשמיני דידהו דהוה ר"ח כא] כדאמרי' במס' שבת (דף פז:) כראשון כב] באחד לחדש ל) ותנא אותו היום נטל עשר עטרות כו' והקריב עגל בן בקר לחטאת הכא נמי הקריב פר בר"ח: **אלו שבעה שבטים.** והכי משמע וכן תעשה (ה) כג] מ)(וגבי פר) כי היכי דכתיב לעיל מיניה תקח פר בן בקר כן תעשה בשבעה שבטים פר העלם דבר אם חדשו שום הוראת איסור ואמרו חלב מותר מאיש שוגה ששגגו על פיהם ואכלו חלב בשוגג מביאין פר: **ואע"פ שאין.** כו' שבטים הללו רובן של ישראל ואיכא למימר כיחידים דמו ויביא כל אחד כבשה או שעירה אפ"ה הואיל ורוב שבטים הם חשיבי רובא ויביאו פר: **העלם דבר.** שנעלם דבר מסנהדרין והורו שחלב מותר: **עם שגגת מעשה.** שאכלו צבור חלב שוגג על פיהם: **דבריו סותרין דברי תורה.** כגון כל הנך דאמרי' לעיל דקרי לפר דר"ח חטאת וכן אותן דלעיל: **שלש מאות גרבי שמן.** לנרות להדליק בלילה ולדרשו: **וכי מדת פרים ואילים אחת.** והלא מנחת פרים שלשה עשרונים ומנחת אלים שני עשרונים (במדבר טו) ולא בא הכתוב אלא להודיעך שמוטב להביא איל אחד עם איפתו מדה הראויה לו מלהביא נ):

שאם

תוספות

אלא פרים דאפי' אהדדי לא מעכבי. והא דלא מוקי ליה כראש השנה ויום הכיפורים ושמיני עצרת משום דבכל חד ליכא אלא חד פר וחד איל והא דלא משני בפרים ואילים דעלמא כדמשני פ"ק ס) דיומא (דף ז.) גבי פר דעבודת כוכבים ואילו של אהרן וקתני היה מקריב מנחת פרים ואילים לא דמי להכא כלל: **ומנין** שמעכבין זה את זה. פירוש כשיש להם כל הצורך (וכו') וכה"ג דריש בספרי שהבאתי לעיל א"נ קמ"ל כרבנן דפליגי עליה דר"ש במתני' שיקריב פרים ולא יקנה נסכים מאחד מהן אי נמי אם יש לו כבשים ואין לו לתמיד של בין הערבים מקריב כולן לשם מוסף ומיהו לקמן (דף מט.) משמע דתמידין דיומיה קודמין למוספין דיומיה משום דתדיר ומקודש ול"ע:

מילואים הקריבו בימי עזרא כדרך שהקריבו בימי משה. ולא דמו הני להני דשל משה כד] עגל וכאן פר וגם מתנותיו חלוקות כמפורש ביחזקאל (מה) אל מזוזת הבית ואל ארבע פינות העזרה למזבח ועל מזוזת שער החצר הפנימית ופירש שם רש"י שהוא פר האמור שם למעלה כה] ע) אל חקות המזבח ביום העשותו כו] פר בן בקר לחטאת אבל שם כתיב ולקחת מדמו ונתתה על ארבע קרנותיו כז] ועל ארבע פינות העזרה כח] ועל הגבול סביב וצריך לדחוק המקרא שיהיו שוים ועוד לפי מה שמפרש וכן תעשה בשבעה בחדש דאיירי בשבעה שבטים דאייתו פר בהוראה וצריך ליישב שיהיו אותן מתנות כאותן הכתובין גבי פר בהוראה בויקרא ומי אפשר ליישבו ושמא וכן תעשה דקאמר לענין שמביא פר שנשרף ולא לענין המתנות ודבר תימה הוא מי דחקו להש"ס להעמיד הפסוק בז' שבטים כט] ופשיטא דקרא קאי אהא דכתיב לעיל גבי חקות המזבח ביום העשותו שמביאין פר בן בקר לחטאת וביום השני שעיר עזים ופר ואיל ואח"כ שבעת ימים תעשה שעיר חטאת ליום ופר בן בקר ואיל מן הצאן תמימים יעשו לפיכך אומר כאן וכן תעשה בשבעה בחודש:

הואיל ואישתרי מליקה. אע"ג דלעיל (דף ה:) פרכינן שכן מלוותו בכך וכלאים נמי אסרינן להו בלא קרא פ) מ"מ אתא לאורויי לך דלא ניטעי למילף מינה ולמאן דקאמר דאין שחיטה לעוף [מן התורה] פירשתי בחולין (דף כ.) צ):

בשבעה שבטים שחטאו. השתא דריש בחדש כמו בדברים שחדשו בית דין והוא של ז' שבטים שחלב מותר ועשו על פיהם והיינו מאיש שוגה ששגגו בהוראתם ומפני שהלכו צבור ועשו פתאום על פיהם והא דלא כרבי יהודה (הוריות דף ה.) דבעי פר לכל שבט ונראה דאפי' לר' יהודה ניחא דמיירי במיעוט שבט: **וכי** מדת פרים ואילים אחת היא. תימה דליפרוך וכי יש שם איפה ורש"י פירש ביחזקאל דאיפה קמח היה מביא להוציא סולת עשרון מן הסאה והאיפה שלש סאין והיינו ג' עשרונים לפר ואיפה לאיל ק) כמו ששנינו בשתי הלחם (לקמן עו:) שני עשרונים משלש סאין ושל פרים ג' מג' סאין למדך שאם לא מצא סולת מנופה כל כך יביא משל עשרון לסאה ושמן הין ל] [לא שיקריב ההין כולו אלא] לא] שנתות היו בהין וכי האי גוונא שפרש"י בשמן יש לפרש באיפה שהיה שם איפה גדולה וקטנה ומה שמדקדק משום דנקט בכולה חד לישנא משמע שניהם שוין וכן

דורש

מסורת הש"ס

א) תמימים ושבת, ב) [שבועות [illegible]], ג) [illegible], ד) שבת קנז: [illegible] פסחים [illegible] יומא [illegible] סנהדרין [illegible], ה) שבת יג: חגיגה יג, ו) [illegible], ז) [ויקרא כג], ח) אילים דת"כ. נ"ק, ט) לאאיל. נ"ק, י) כר"ח [illegible], כ) נ"ל ואיל, ל) [שמות מ], מ) תעשה פר [illegible], נ) [illegible], ס) דיומא [illegible] לעבודת כוכבים ואילו של אהרן [illegible] גבי פר דקתני היה. נ"ק, ע) אלה חוקת. נ"ק, פ) [illegible], צ) [illegible], ק) [illegible] שני עשרונים [illegible]. נ"ק.

תורה אור השלם

1. וּבְיוֹם הַחֹדֶשׁ פַּר בֶּן בָּקָר תְּמִימִם וְשֵׁשֶׁת כְּבָשִׂים וָאַיִל תְּמִימִם יִהְיוּ: יחזקאל מו ו

2. כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה בָּרִאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ תִּקַּח פַּר בֶּן בָּקָר תָּמִים וְחִטֵּאתָ אֶת הַמִּקְדָּשׁ: יחזקאל מה יח

3. כָּל נְבֵלָה וּטְרֵפָה מִן הָעוֹף וּמִן הַבְּהֵמָה לֹא יֹאכְלוּ הַכֹּהֲנִים: יחזקאל מד לא

4. וְכֵן תַּעֲשֶׂה בְּשִׁבְעָה בַחֹדֶשׁ מֵאִישׁ שֹׁגֶה וּמִפֶּתִי וְכִפַּרְתֶּם אֶת הַבָּיִת: יחזקאל מה כ

5. וְאֵיפָה לַפָּר וְאֵיפָה לָאַיִל יַעֲשֶׂה מִנְחָה וְלַכְּבָשִׂים כַּאֲשֶׁר תַּשִּׂיג יָדוֹ וְשֶׁמֶן הִין לָאֵיפָה: יחזקאל מו ז

הגהות הב"ח

(א) גמ' דאיל היא אלא דעצרת: (ב) שם בשבעה אמר ר' יוחנן וכו': (ג) שם בחדש אם חדשו: (ד) רש"י ד"ה לא אילים דת"כ [illegible] על הלחם [illegible] הפקודים דמוסף ואאיל קאי וקפריך [illegible]: (ה) ד"ה אלו שבעה וכו' תעשה כמו גבי פר:

מוסף רש"י

נגנז ספר יחזקאל. שיש בספרו דברים שנראים כסותרין דברי תורה. כגון נבלה וטרפה וגו' [illegible] הכהנים הא ישראל יאכלו, וכגון [illegible] בשבעה [illegible] קרבן [illegible] בתורה גרבי שמן. להדליק (חגיגה יג.) למאור ולמזונות. (שבת יג:)

שיטה מקובצת

א] דהנהו. חד איל הוא אלא דעצרת: ב] פר בן בקר תמימים וששת כבשים ואיל [illegible] תקח תמים וששה נמחק: ג] ומנין שמעכבין [illegible] [illegible] וליכא למימר [illegible] אמרינן דאין [illegible] ופרש"י דאם יש להם ב' פרים או ד' כבשים דאין [illegible] זה בלא זה ואינו [illegible] אמרינן [illegible] [illegible] [illegible] דאי מרובים כו' וקמ"ל האי [illegible] כבשים [illegible] הכבשים בשביל הנסכים: ד] מילואים הקריבו בימי עזרא. לאו דוקא שהרי כל

עין משפט נר מצוה

צז א ב מיי' פ"ח מהל' תמידין ומוספין הלכה כ:
צח ג מיי' שם הלכה יט וע"ש בכ"מ:
צט ד מיי' פ"ב מהל' מעה"ק הלכה טו:
ק ה מיי' פי"ג מהלכות שגגות הלכה א ופי"ג הלכה ג:
קא ו מיי' שם פי"ג הל' א:

◆

רבינו גרשום

אלא פרים דר"ח ופרים דעצרת דחומש הפקודים דפנחס דהוו ב' פרים: ואי אמרת מ"ש לא אמר פרים דפסח דהוו נמי ב' משום דהויה כתיב בהו ומעכבי זה את זה: אי דהני דר"ח ודעצרת דחומש הפקודים חד איל הוא דאית לכל חד: דעצרת דתורת כהנים דאית ביה ב' אילים דכתיב והקרבתם על הלחם וגו'. הויה כתיב בהו יהיו עולה לה' אלמא דמעכבי: הכי קאמר לא אילים דעצרת דתורת כהנים מעכבי ליה לאיל דחומש הפקודים דהכי אמרינן לקמן דמשבאו לארץ קרבו הב' של תורת כהנים והא' שבחומש הפקודים. ואם (אבל) [אבד] האיל של חומש הפקודים לא מעכב להו לאיל של תורת כהנים ולא אילים דתורת כהנים מעכבי לאיל דחומש הפקודים וכן השעיר והכבשים של תורת כהנים שהן חובת היום אינן מעכבי של חומש הפקודים שהן של מוסף ולא דחומש הפקודים מעכב דתורת כהנים ופרים וכבשים דתנן במתני' בהני דחומש הפקודים קאמר דלא כתב בהו הויה: (אבל) [אלא] פרים וכו'. ומתמה בעל התלמוד פרים דחומש הפקודים אמרת במתני' דאפילו אהדדי לא מעכבי שאם אבד האחד אין מעכב את הב' והדר אוקמת מאי אילים אין מעכבין זה את זה דהכא והכא לא מעכבי כלומר שהב' של תורת כהנים [אינו מעכב] את הא' של חומש הפקודים ולא האחד את השני (והדר אמרת) [אבל] אינהו שני אילים של תורת כהנים עצמן מעכבין זה את זה דהויה כתיב בהו. וכי לצדדין קא מוקמת לה למתני': א"ל אין מילי מילי קתני מתני' כמה דאפשר לאהדורי אתר רוב מהדרינן: ומנין שמעכבין זה את זה אם היו ד' או ו': וְחִטֵּאתָ משמע חטאת עולה היא דכתיב ובראשי חדשיכם תקריבו עולה לה' פרים: פרשה זו אליהו עתיד לדורשה. כלומר שיש בה קושיות: רב אשי אמר מאי קושיא מילואים הקריבו בימי עזרא לחנוכת הבית כדרך שהקריבו בימי משה אף הכא נמי האי פר דיחזקאל לצורך מילואים הוא לעתיד לבא ומשום הכי הוי חטאת כההוא דמשה דכתיב קח לך עגל בן בקר לחטאת וראש חדש נמי הוה: וכן תעשה נמי פר לחטאת לז' שבטים שחטאו: שחידשו שהורו ב"ד ואמרו שחלב מותר: מאיש שוגה. זה שגגת מעשה. ומפתי זה העלם דבר דבעינן תרוייהו בשוגג הוראה ועשיה: שלש מאות גרבי שמן א) לצורך. היינו לצורך מנחה: וכי מדת פרים ואילים אחת הם והכתיב שלשה עשרונים

א) נראה דלרבינו היה לו גירסא אחרת בגמרא.

איתן הקרבנות ואותו הבנין על העתיד אלא אם (יזכו) [זכו] ישראל היו מקריבין אותו בימי עזרא. תו"ח: ה] שחטאו. פירוש בהוראת ב"ד דמייתי [פר] העלם דבר של צבור אע"ג שאינו רוב קהל (על) [עם] שגגת מעשה שאכלו חלב ע"פ הוראת ב"ד לאפוקי (שאם) היו סבורים (על) שהוא שומן ואכלו צבור בשוגג שאין מביאין פר אלא כל אחד מביא כשבה או שעירה כדין יחיד שחטא: ו] העלה לו: ז] כבשים וגו': ח] הפקודים כדמפרש לקמן: ט] לא אילים דת"כ: י] דהוי מוסף: יא] היכי פלגא למתני' תיבות פלגא לתנא נמחק: יב] דאילים דהכא ודהכא דת"כ ודחומש הפקודים הוא דלא מעכבי הואיל ולא כתיבי גבי הדדי הא איתנהו הדדי כגון הנך שנים דת"כ מעכבין: יג] לא מעכבי בת"כ דכתיבי גבי הדדי הדנך: יד] הפקודים לא מעכבי זה: טו] היכן כתוב: טז] בתורה פרים בני בקר שנים בר"ח הס"ד ואח"כ מה"ד לפי שנאמר בתורה: יז] יודעים לפורשה: יח] הקריבו כו': יט] והקריבו מילואים: כ] דמילואים: כא] ר"ח ניסן: כב] תיבות באחד לחדש נמחק: כג] תעשה פר בן בקר כו': כד] עגל והוא בן שנה וכאן פר בן ג' שנים ור' נתנאל תירץ דבת"כ אשכחנא תנא דאית ליה היכא דכתיב עגל בן בקר הוי בן ב' שנים ופר הוא נמי בן ב' שנים: כה] למעלה אלה: כו] העשותו וגו': כז] קרנותיו ואל: כח] העזרה ואל: כט] ופשטיה: ל] תיבות לא שיקריב ההין כולו אלא ל"ש: לא] שנתות היו בהין. ויקריב שמן לפי הסולת במשפט הובא לפר כמשפטו ולאיל כמשפטו עכ"ל ברש"י ביחזקאל:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones